

Мій від'їзд

Богдан Кириєнко

Не без хвилювання
В цей вечір останній
Столицю свою я лишав...
Дорога рясніла
Вогнями міськими,
Проспект мене в даль проводжав.

Світились будинки,
То друзів домівки,
У котрих в гостях я бував.
Я став промовляти:
"Бувайте! Бувайте
Усі, кого здавна я знав!

Ось в мандрах я знову.
Бувайте, братове,
Я довгих доріг не боюсь.
І ви не сумуйте,
Себе не хвилюйте,
До вас я іще повернусь.

Бувай, товариство,
З яким я з дитинства
Спізнався, й дружу до цих пір!
Бувай, моє місто!
Іскрись променисто!
Вернусь я й до тебе, повір!"